పరిస్థితులు, పరిణామాలు

కలువకొలను సదానంద

దగ్గరలోవున్న గుట్టలోని ఎగుడు దిగుళ్లు స్పష్టంగా అవుపిస్తున్నాయి. కాని— ఆకాశంను చుంబిస్తోన్న దూరపు కొండలలో అంతటి మనోహరం ఎక్కడిదీ! మృగతృష్ణలాగా అది కేవలం భ్రమే నేమో! దూరపుకొండ దగ్గరకు వెళితేకాని దాని నునుపుతనంలోని నిజానిజాలు బయటపడవు. ఆ సత్యాసత్యాల అన్వేషణ కోసమే నేమో భాస్కరం బయలుదేరాడు.

ఇంట్లో తగువులాడిన భాస్కరం కోపంగా టుకుడ్డంతో తన అక్కయ్య ఇంటికి వెళ్ళిపోయాడు. అక్కయ్యంటే స్వయానా అక్కయ్యకాదు. పెద్దమ్మ కూతురు. పది మైళ్లలోవున్న ఒక పల్లెకొంపలో కాపురముంటోంది. ఆమె భర్త బడిపంతులు. ఆ మధ్య బడిపంతుళ్లకు జీతం కాస్తా కూస్తా హెచ్చించారటగా! దాని పాపమూ అని ఏటికో పాపాయి కొసరుగా దిగుమతి అయ్యేదు అతని ఇంట్లో. మొత్తం ఆరుగురు బిడ్డలు ఇప్పటికి. సంతోషించదగ్గ విషయమేమిటంటే అందులో ఇద్దరుమాత్రమే ఆడపిల్లలు కావటం.

చెరువుకట్టమీద నడుస్తూ వాళ్ల పేర్లన్నీ గుర్తుకు తెచ్చుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు భాస్కరం. పెద్దమ్మాయి పేరు సుశీల. తర్వాత సురేంద్రబాబు. ఆ వెనుక ఇందిర, చంద్ర, ప్రకాశం. కాశెం. గణేశం ఇక [illegible] చంటిబిడ్డ. ఆ మధ్య బిడ్డతో పాటు సినిమా చూడానికని టౌనుకొస్తే చూశాడు తను. అప్పుడు తనని పిలిచింది—"వస్తూండరా. ఓ నాలుగురోజు పాటు వుండి వెళ్దువుగాని" అని. తనకు వెళ్ళాలనిపించలే దప్పుడు. "ఇప్పుడే [illegible] ఇంకెప్పుడైనా వస్తా" అన్నాడు.

అన్నయ్యతో దెబ్బలాడాడు తాను. వీధి వీధి తిరుగుతున్నాట్ట తను. ఇంట్లో ఒక్క నిమిషం వుండటం లేదట. ఒక్క పనికీ కొరగాకుండా తేరగా తింటున్నాట్ట. "ఇంట్లో లేకుండా ఎక్కడికెళ్ళావురా వెధవా?" అన్నాడు అ, చెంపమీద ఛెళ్ళుమనిపించాడు. తనకళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి. కోపమొచ్చింది. "నా ఇష్టం. నే నెక్కడికైనా వెళ్తాను" అంటూ తిరగబడ్డాడు తను అన్న దగ్గరి చనువును పురస్కరించుకొని. "ఏమన్నావురా పొగరుబోతా? ఈసారి అను ఈసారి అను..." అంటూ చితకబాది,

బయటికి గెంటి "యింట్లోకొస్తే తోలు ఒలిచేస్తాను వెధవా! వెళ్ళు. అవతలికెళ్ళు..." అంటూ దభేలు తలుపు వేసుకొన్నాడు.

భోగాన ఏడ్చాడు భాస్కరం. ఏడ్చి ఏడ్చి, కళ్ళు, కన్నీళ్ళు కారిపోయాక "ఛా! ఎందుకేడ్వాలా ఆడదానిలాగా?" అనుకున్నాడు. తాటియాకుత్తు రోషం వచ్చేసింది. కళ్ళొత్తుకుంటూ లేచి నిలబడి, నిబ్బరంగా చేతులు చరుచుకున్నాడు.

విసురుగా తలుపుదగ్గరికెళ్ళి రెండు మూడు పొట్లు తట్టి, "ఒరేయ్ కింకరా ఇదో వెళ్ళిపోతున్నాను. మళ్ళీ ఈ ఇంట్లో కాలు పెట్టను. మళ్ళీ నీ మొహంగనక చూసేలట్ గొంపందర్య న్నకొడుకు భాస్కరాన్నే కాను. హా! ఏమనుకున్నావో నన్ను!" అనేసి వీధుల్లోకి అలా అలా వెళ్ళిపోయాడు.

"వాడు కొడుతూంటే కిక్కురుమనకుండా కుక్కలా పడివుండగలిగిన అల్పుణ్ణా నేను?...నాకూ సిగ్గు లున్నాయి చీమూ నెత్తురూ వున్నాయి. నాకు రోషం లేదనుకున్నాడు గాబోలు." అనుకున్నాడు.

ఉద్రేకమంతా చల్లారిపోయాక మనసంతా ఏదో దిగులుతో నిండిపోయింది. పైకి అనేశాడుగాని ఎక్కడికెళ్తాడు తానిప్పుడు? ఎక్కడుంటాడు? ఎలా గడుపుతాడు? ప్రొద్దుపోయాక చిన్నగా యింటికి వెళ్ళిపోతే?...మళ్ళీ అభిమానంతో బిర్ర బిగుసుకుపోయాడు. ఛా! ఇంటికి వెళ్ళడమా? అది యింక ఈ జన్మంలో లేదు. అయితే మరెక్కడికి వెళ్ళాలి?...అంతా అయోమయంగా వుంది. అమ్మమీద చెడ్డకోపం వుటుకొచ్చింది. వాడు తనను అలా కొడుతూంటే చూస్తూ వూరుకుందేగాని—మనిషేమైనా కాస్త కదిలిందా, కలుగజేసుకొందా? "అంతా నా మీద పగబట్టారు." అనుకున్నాడు. కళ్ళు నీళ్ళతో మూసుకుపోయాయి.

ఇటువంటి విపత్సమయంలో వున్నట్టుండి జ్ఞాపకం వచ్చింది రాజక్క. రాజక్క తనను రమ్మంది. ఇప్పుడు తాను వెళ్తేనేం? ...ఔను! తప్పకుండా వెళ్ళాలి. ఈ కింకరంగాడితో తనకేం పని? "మాటంటే మాట! ఏమనుకున్నాడో యీ భాస్కరం గాణ్ణి?" అనుకున్నాడు.

చేతిలో రాగికానీ లేదు. అరణాలైనా వుంటే బస్సులో వెళ్ళిపోవచ్చు. కట్టు గుడ్డలతోనే, నడచే, బయలుదేరాడు.

చెరువుకట్ట దిగుతుంటే అతని గుండెలు కొట్టుకున్నాయి. తను ఎక్కడికి వెళ్తున్నాడు? ఎవరిదగ్గరికి వెళ్తున్నాడు? రాజక్కయింటికి. ఎవరీ రాజక్క? తన సొంత అక్కనా? కాదే! మరి ఎందుకు వెళ్తున్నాడు తను? ఈ రాజక్క తనను సత్కరిస్తుందా?...ఆదరిస్తుందా?

బహుమతి (రూ. 12) పొందిన కార్టూన్

చిత్రం: కె. రామకృష్ణరావు, బందరు.

వెళ్ళగానే ఏం మాట్లాడాలి? వాళ్ళను ఎలా పలకరించాలి? వాళ్ళ ప్రశ్నలకు ఎలా సమాధానమివ్వాలి? మరొకప్పుడైతే అతని కిన్ని సంశయాలు కలక్కపోను. కాని యిప్పుడు యింటినుండి పారిపోయివచ్చాడు. తాను ఏకాకినేమో అనిపిస్తోంది. దిక్కులేనివాడిలా, దేశదిమ్మరిలా వెళ్తున్నాడు మరొకరింటికి. తనను చూసి అసలు సంగతి పసిగట్టేస్తారేమో! దిక్కూ దివాణం లేక యిలా వచ్చిపడ్డాడనుకుంటారో, ఏమో, తనని నిరసనగా చూసి, చులకన చేస్తారేమో!

పిల్లలు జ్ఞాపకం వచ్చారు. ఒకమంద! వీళ్ళందరికీ తినుబండారాలు ఏవీ తీసుకుపోవడంలేదు తను. తాను వెళ్ళగానే మీద బడతారు. పిప్పరమెంట్లకోసమో, పకోడీలకోసమో, పప్పులకోసమో! ఆత్రుతతో తనని క్రిందనుండి పైదాకా చూస్తారు. ఆ చూపులకు ఏమని జవాబు చెప్పాలి? 'ఏమీ తేలేదు' అంటే తనకెంత చిన్నతనం!... మరలిపోదామనుకున్నాడు, వెంటనే ఆ నిశ్చయాన్ని చంపుకున్నాడు. "ఇంత దూరమూ వచ్చేశాక వెనక్కు వెళ్ళిపోవడమేమిటి?...ఏం జరుగుతుందో అదే జరగనీ." అంటూ వూళ్ళోకి నడిచాడు.

బిక్కు బిక్కుమంటూ యింట్లోపల కాలు బెట్టాడు.

"రా భాస్కరం! ఎప్పుడొచ్చావు?" అంది రాజి.

"ఇప్పుడే!" అన్నాడు.

బెంచీమీది పరుపు సర్దుతోన్న శ్రీహరి బావ అతనివేపు చిరునవ్వుతో చూసి నిద్రకళ్ళతో పెరట్లోకి వెళ్ళాడు.

పిల్లలంతా భాస్కరాన్ని చుట్టుముట్టేశారు. విక్కనిక్కి దోసిళ్ళు చాపుతున్నారు. జేబుల్లో చేతులు వేస్తున్నారు. ఒంటిమీద తేళ్ళూ, జెర్రులూ ప్రాకుతూన్నట్టుంది.

అక్కయ్య మంచినీళ్ళు తేవడానికి లేచి వెళ్ళింది.

"కానీ, కానియివ్వు" అన్నాడు ప్రకాశం.

"నాకూ ఒక కానీయివ్వు." అన్నాడు చంద్రం.

నిజంగా ఏ రైలుకిందో పడిచచ్చి వుంటే బావుండే ననుకున్నాడు "చిల్లర లేదురా!' అన్నాడు చివరగా.

అక్కయ్య మంచినీళ్ళందిస్తూ "అంతా బావున్నారా?" అడిగింది.

"బావున్నారు." అన్నాడు.

"బస్సులో వచ్చావా?" అంది.

"ఊఁ!" పరువుకోసం అబద్ధమాడుతూంటే అతని మనస్సంతా బాధపడింది. పదిమైళ్ళు నడిచినందుచేత కాళ్ళు నొప్పితో జివ్వుమంటున్నాయి.

మాటలు అంతటితో ఆగిపోయాయి. తరాత పలకరించే వాళ్ళెవరూ లేకపోవడంతో—మనసు చాలా కించపడింది. పిల్లిలా అడుగులో అడుగు వేసుకుంటూ వెళ్ళి పెరట్లో కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కున్నాడు.

సుశీల ఎక్కడో కనిపించడం లేదు. సురేంద్రబాబు భాస్కరం బావ వచ్చాడని వినగానే పరుగెత్తుకొచ్చాడు. వాడికి భాస్కరంబావ ప్రత్యేకమైన గౌరవం వుందని కాదు. తనదగ్గర ఒక స్నేహితుడితో వుండవలసినంత సన్నిహితంగా వుంటాడు.

★ పరిస్థితులు... ★

అలా నాలుగు గట్లపైకి వెళ్దాం రమ్మన్నాడు బాబు. వాడ్ని అనుసరించాడు భాస్కరం. కడుపులో ఆకలి కుప్పిగంతు లేస్తోంది. మధ్యాహ్నం కూడా తిండి లేదు. తన జన్మలో నడవలేదు అంత దూరం. బాగా అలసిపోయాడు. పంచప్రాణాలన్నీ కళ్ళల్లోకి చేరుకున్నాయి.

కట్టమీద నడుస్తోంటే చెరువు దిగువ వైపుగా పెరిగివున్న చెరుకుతోట అంచులో ఆగను రపిం : "ఓరేయ్ బాబూ! చెరుకు ముక్క విరుచుకోవాల్రా!" అన్నాడు. అలా అన్నప్పుడు అతని ముఖం సిగ్గుతో ఎర్రబోయింది. బాబు చెరుకు ముక్క విరుచుకొచ్చాడు. ఎవరూ చూడకుండా దగ్గరలో వున్న మద్దిచెట్టు చాటున కూర్చుని గబగబ నమిలి తినేశాడు కొంత ఊపిరి వచ్చినట్లు తేన్చి, పెదవులు తప్పరించుకొన్నాడు భాస్కరం.

చెరువులో కలువలున్న చిన్న అలలు–కదులుతున్న తొంపల వెనుకకు క్రుంగుతోన్న సూర్యదేవుని కిరణాల కాంతులచేత స్పృశింపబడి తళ తళా మెరుస్తున్నాయి. చెరువుగట్టుమీద కొంగలు చేపలకోసం వేచి చూస్తున్నాయి. పక్షులన్నీ కలకల మంటూ గూళ్ళకు తిరిగి వస్తున్నాయి

బాబుతోపాటు యింటివేపు నడిచాడు భాస్కరం. చీకట్లు అలముకొనేసరికి వంట సిద్ధమైపోయింది. అందరూ వెళ్ళి భోంచేస్తున్నారు. అతనికి బిడియంగా వుంది. రాజి పిలిచేంతవరకు గానీ కదల్లేదు. వెళ్ళి, భోజనం ముందు కూర్చున్నాడు. కంచంలో అన్నం పెట్టింది రాజి. కృంగిపోయాడు తనకు తీరని పరాభవం జరుగుతోందని, బాధపడ్డాడు. కంచం సరిగ్గానైనా కడగకుండా అసహ్యంగా వుంది. కిక్కురుమనకుండా అన్నం తింటున్నాడు. చేయి అవవంకరలు తిరుగుతోంది. దవడలు చిన్నగా కదులుతున్నాయి. తినడానికి కూడా సిగ్గువేస్తోంది. మెతుకులు నోట్లోనుండి కంచంలోనే పడిపోతున్నాయి రెండుసార్లు పొలమారి కూడా వచ్చింది. వాళ్ళందరి ముందరా తానో కుక్కపిల్లలా భావిస్తున్నాడు. ఎవరి మొహంలోకీ చూడలేకపోతున్నాడు.

సుశీల వైపు చూపు సాగింది. ఆమె అతన్ని ఓరకంట చూస్తోంది. ఆ చూపుల కన్నా పాముకాట్లయినా సహ్యమే ననుకున్నాడు. ఆమె చూపుల్లో ఏదో ఏహ్యభావం కనిపించిందతనికి. మొదటసారి అన్నం అయిపోవచ్చింది. మెల్ల మెల్లగా తింటున్నాడు. "అన్నం కొంత పెట్టు అక్కా!" అంటానికి గొంతు పెగిలి రావడం లేదు. అన్నం పూర్తయ్యేవరకు ఆమె చూడక పోయేసరికి–యిక బాగుండదని, కంచంలోనే చెయ్యి కడుక్కున్నాడు. "అదేమిట్రా! అన్నం పెట్టకోకుండానే..." అంది రాజి. "వొద్దక్కయ్యా! ఆకలే కావడంలేదు" అంటూ లేచిపోయాడు. నిజానికి చాలా ఆకలేస్తోంది. ఆత్మగౌరవంకోసం అలా అనక తప్పింది కాదు.

* * *

కట్టుగుడ్డలతో చూచిపోవడానికన్నట్టు వచ్చిన భాస్కరం నెలరోజులయినా కదలక పోయేసరికి రాజమ్మకు ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఆమెలో ఏదో అనుమానం తలెత్తింది.

ఇంటికి వెళ్ళిపోవాలన్న కోరిక బలవత్తరమైపోంది భాస్కరానికి. తని... దుండటం అందరికీ కంటిమెరమెరగావు... ముఖ్యంగా సుశీల విషయం అతన్ని ఎక్... వగా బాధపెట్టింది. సుశీల వయ... పన్నెండు, పదమూడేళ్ళుంటాయి. అరమై... దూరంలోవున్న పేటలో మిడిల్ స్కూ... థర్డుఫారం చదువుతోంది. సుశీల భాస్క... నికి కాబోయే భార్య. రెండువర్గాల... మనస్సుల్లోని నిశ్చయమూ, నిర్ణయమూ అ... అది భాస్కరానికి తెలుసు. అందుచేత బ... టికి కాకపోయినా మనసులోనే ఆమెని... ఒక వాక్కును ఏర్పరచుకున్నాడు.

ఇంట్లో పిల్లలందరూ 'బావా' అంటా... భాస్కరాన్ని. కాని సుశీల అలా అన... సూటిగానే 'భాస్కరం' అంటుంది. "... లెక్క చేసియ్యి భాస్కరం" "ఈ పా... చెప్పు భాస్కరం," "ఈ బొమ్మగీచి... భాస్కరం" అంటుంది. తనపట్ల అజా...

హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్ ఆహారం తిన్న తరువాత కల్గే

అజీర్ణము కడుపునొప్పి

చిరముగా నివారించును

వేళకు తిండితినకపోవడం, మానసిక ఆందోళన జీర్ణాశయమునకు పీడనమున్నూ అజీర్ణమున్నూ ఆహారం తిన్న వెంటనే కడుపు నొప్పిని కలిగించును.

హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్ తిన్న ఆహారమును కరిగించి జీర్ణము చేయుటకు సహాకరించును. కడుపులో మంటను పుట్టించే ఆమ్లమును మంచి రకంగా కడుపునొప్పిని అతి శీఘ్రముగా నివారించును.

ప్రపంచమంతటా 80 ఏళ్ళ నుండి డాక్టర్లు సిఫారసు చేస్తున్నారు.

పిల్లలకు: హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్ పిల్లల బొజ్జకు సంబంధించిన అన్ని జబ్బులకు శ్రేష్ఠమైన నివారిణి. రెండు మూడు చుక్కలు, వెంటనే ఉపశమింపజేయును.

అజీర్ణ విరేచనములకు నల్లమందు కలిసిన హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చరును వాడుడు. హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్ నల్లమందుతోను నల్లమందు లేకుండాను కూడ లభించును.

హ్యూలెట్స్ మిక్శ్చర్

సి. జె. హ్యూలెట్స్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

88/A తయ్యప్ప నాయక్ స్ట్రీటు, మద్రాసు-1

మీరు తెలుసుకోవటం మంచిది

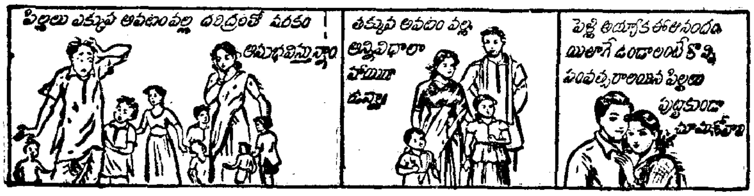

దాంపత్య సుఖాలు అనుభవించుచు కూడ, అపకారము మందులు లేకుండా పిల్లలు పుట్టకుండా చేసుకొనడానికి, ప్రపంచంలో పెద్ద డాక్టర్లు, కనిపెట్టిన, నవీనమైన 21 మార్గాలు 'సంతానము' అనే తెలుగుపుస్తకంలో వున్నాయి. అవసరం లేనపుడు గర్భం రాకుండా చేసే మార్గాలు, సుఖ ప్రసవానికి గర్భిణీ స్త్రీలు ముందుగా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, పసిపిల్లలను పుష్టిగా, ఆరోగ్యంగా, ఎక్కువ ఖర్చులేకుండా పెంచే మార్గాలు. అవసరమైనచోట్ల బొమ్మలతో సహా ఎ. ఎస్. మూర్తి, యం. ఏ. వారు 'సంతానం' అనే తెలుగు పుస్తకంలో వ్రాశారు. అనేక సంసార సమస్యలను తీర్చగల అపూర్వ గ్రంథం మీరు చదివి తీరవలసిన పుస్తకం. వెల రు. 8.50. పోస్టుఖర్చులు ఉచితం. మూర్తి & వినాయకం, 88, పీటర్సురోడ్డు, మద్రాసు-14 కు ఉత్తరం వ్రాస్తే మీకు కూడ ఒక పుస్తకం వెంటనే వి. పి. పోస్టుద్వారా పంపబడును.

పరిస్థితులు...

స్వరంగా వుంటాయి ఆమె మాటలు.

అసంబోధన తనకు దుస్సహంగా వుంటుంది. పరోక్షంగానైనా 'బావా'—అంటుండా అంటే అదీలేదు. "ఒరే బాబూ! భాస్కరాన్ని యిలా పిలు. కొంపోజిషన్ వ్రాయించుకోవాలి" అంటుంది. "ఎవరూ లేక పోతే నేం, భాస్కరాన్ని పంపించవమ్మా అంగడికి" అంటుంది. "ఒరేయ్ తమ్ముళ్ళూ! కాసులు భాస్కరం కంట బడేసేరూ, లాక్కుంటాడు" అంటుంది. ఎందుకు దానికి తన మీద అంత అక్కసు? తనేమైనా బానిసవాడా?...పిల్లతనమూ అంటే పదమూడేండ్ల దానికి కుర్రతన మేమిటి యింకా? తనను ఏదో వింత జంతువును చూచినట్లు చూస్తుంది. అది అలా చూసినప్పుడు మనస్సు కలుక్కుమంటుంది. "దీన్ని పెళ్ళిచేసుకొని బ్రతికలేమురాబాబూ! ఇది అపరచండికగా వుంది. అంటూ ఆ పులిస్తాయి గుండెలు. ఒక్కొక్కసారి చెడ్డకోపం వస్తుంది. దీన్ని పట్టుబట్టి పెళ్ళాడాలి ఆ తర్వాత చిత్రహింస చేయాలి, తన అధికార హస్తాల క్రింద చీమపురుగును నలిపినట్లు నలిపేయాలి—" అనుకుంటాడు.

ప్రతి ఆడపిల్లకు తల్లి దండ్రుల మీద, తోబుట్టువుల మీద ప్రేమ, మమకారం వుండడం సహజమే! అయినా దీన్నేమనాలి? తానేమైనా పరాయివాడా? తన పట్ల దీని కెందుకింత విముఖభావం? నోరు విప్పి 'బావా' అంటే నేం?...అలా శూర్పణఖలా చూడకపోతే, చిరునవ్వుతో ప్రసన్నంగా చూస్తే నేం? ఆదరిస్తూన్నట్లు మాటాడకపోతే, బ్రతిమాలుతున్నట్లు అడిగితే నేం?... తన మనస్సెంత సంతోషిస్తుంది! ఆమె పైన తనకేమైనా పగనా?...

మొన్నొకరోజు 'వాడు చూడమ్మా ఆ భాస్కరంగాడు గాడిదలా వున్నాడు, చిన్న పిల్లలతో చేరి ఎలా మిడిసిపడుతున్నాడో!"అంది. వంటింట్లో కెళ్ళి వాడు! తనను 'వాడు' అంది. మీదికి దూకి అలాగే గొంతు నులిమి చంపేద్దామా అన్నంత కోపం వచ్చింది. తాను అశక్తుడు. ఏమీ చేయలేడు. పెరట్లోకి వెళ్ళి కన్నీరు కార్చివచ్చాడు.

అతనికి నానాటికీ శాంతి దూరమైపోతోంది. పిల్లలమీద, విసుగూ, చిరాకూ పుట్టుకొస్తోంది. వాళ్ళను చీదరించుకుంటున్నాడు. వాళ్ళూ చాడీలు చెప్పడం నేర్చుకుంటున్నారు. ఇది పూర్తిగా పరాయికొంప! ఈ యింట్లో తాను పరాయివాడు. మాట్లాడాలంటే బిడియం, తినాలంటే బిడియం. ఇక్కడికి వచ్చిన నెలరోజుల్లోనూ మూడుసార్లు స్నానం చేశాడు. అంతే. అతనిమీద శ్రద్ధ తీసుకొని పరామర్శించే వాళ్ళే లేరు. రాను

రానూ—అందరూ తనను చులకన చేస్తున్నారు. గోతంపంచీ చేతికిచ్చి, పోదుగాకులు, మర్రాకులు కోసుకురమ్మంటారు; గేదెను తోలుకుపోయి మేపుకు రమ్మంటారు; తన ప్రతిష్ఠ అంతా మంట గలిసిపోతోంది. ఒక్క గంట గడవడం ఒక్క యుగం గడిచినట్లుంది. బుద్ధి వుంటే యికమీదట బంధువులయిళ్ళకు వచ్చినా పోకూడదనుకున్నాడు. అక్కడి నుండి త్వరగా వెళ్ళిపోవాలి. ఇక జన్మలో మళ్ళీ ఆ కసవు తొక్కకూడదు.

సొంతవూరిలో వుంటే తనకిటువంటి మనఃక్లేశాలు వుండేవా? ఎంత ఖులాసాగా గడిచిపోయేవి రోజులు! తన పోషణమీద శ్రద్ధ వహించే తల్లి, తననుగురించి మంచీ చెడ్డా అడిగి తెలుసుకునే సోదరుడు, తన చుట్టూ సంతోషంతో మూగే స్నేహితులు! ఇన్నాళ్ళూ సొంతవూరిలో నేవుండి, సొంతవూర్లోనే స్కూల్ ఫైనలుదాకా చదివిన తనకు యిప్పుడు ఎవరింటిలోనో పడివుండాలన్న పాడు బుద్ధి ఎందుకు కలగాలి?... చిక్కిపోయా కూడా అనిపిస్తోంది. ఆరోగ్యం చెడుతోంది. ఒకే చొక్కా, ఒకే పంట్లాం నీటికి ఉతికి ఉతికి తొడుక్కుంటున్నాడు.

ఇః ఏమైనా కానీ, రేపో మాపో వెళ్ళిపోవాలి. తనయింటికి తానుపోవాలి. అమ్మను చూడాలనిపిస్తోంది. అమ్మ తనకోసం బెంగ పెట్టుకుని వుంటుంది. అన్నయ్యకూడా బాధపడుతూ వుంటాడు. వెళ్ళి, చూడాలి. ఈ నిమిషంలో నే వెళ్ళిపోయినా బావుండును. సుశీల తనను 'వాడు' అన్నప్పటి నుండి యీ కోరిక ప్రబలమై పోయిందతనిలో. ఇదే నిశ్చయం వేళ్ళు పాతుకుపోయింది.

ఒకరోజు ప్రాతఃకాలాన అనుకోని విధంగా శంకరం వూడిపడ్డాడు. ముసి ముసి నవ్వులు నవ్వుతూ భాస్కరాన్ని చూశాడు. భాస్కరం అతని మొహంలోకి చూడలేక, మొహం చాటుచేసుకుని, కనుకొలకుల్లో నిలిచిన బాష్పపూరాలను ముంజేతులతో తుడుచుకొన్నాడు.

ఆ సాయంకాలం—తనను, అన్నయ్యను మోసుకొని బస్సు తన వూరివైపు దూసుకుపోతూంటే, తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు భాస్కరం.

* * *

మూడేళ్ళ తర్వాత ఒకనాటి మిట్టమధ్యాహ్నాం బస్సుదిగి, హాండ్ బ్యాగ్ తో చెరువుకట్టమీద నడిచి పోతున్నాడు భాస్కరం. ఆ నడకలో హుందాతనం! ఆ ముఖంలో గాంభీర్యం! అప్పటి భాస్కరం కాదు యితను. ఆ కారంలో ఒడ్డూ, పొడుగూ ఏర్పడింది. శరీరం రంగుమారింది. విశాలమైన కంఠెరాలు, చిరునవ్వు చిక్కిన ముఖం, అముఖానికి అందాలు తీరుస్తోన్న సన్నటి కోరమీసం,

(52-వ పేజీ చూడండి)

మా అనుభవం—మీ లాభం....

పిల్లల లివర్, స్ప్లీన్ వ్యాధులకు చికిత్స చేయడంలో దాదాపు 60 సంవత్సరాలుగా పొందిన అనుభవంతో జమ్మివారు సరిగా వ్యాధిని నిర్ణయం చేసి వెంటనే వ్యాధిని నిర్మూలించడానికి సరియైన సలహా ఇవ్వగలరు. మీ పిల్లల లివర్ పరీక్ష చేయించండి. జమ్మివారి డాక్టర్ మీ సమీపంలో గల వర్తకునికి ప్రతివేళా వస్తారు. ఆయన పర్యటన కార్యక్రమం కోసం వ్రాయండి.

జమ్మివారి లివర్‌క్యూర్

జమ్మి వెంకటరమణయ్య అండ్ సన్స్

బ్రాంచీలు:

17/283 హిందీవీధి, గాంధీనగర్, బకింగ్‌హాంపేట పోస్టు, విజయవాడ. | పొరుగంటివారి వీధి, విజయనగరం సిటీ

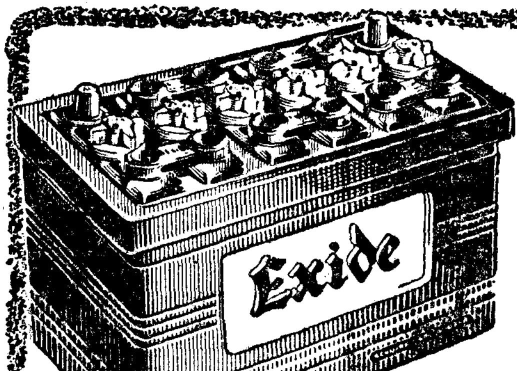

సర్వీసులో శ్రేష్ఠమైనదిగ నిరూపింపబడినది

సిల్వర్

ఎక్సైడ్

క్లోరైడ్ & ఎక్సైడ్ బ్యాటరీస్ (ఈస్టరన్) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ మద్రాసు, ఆంధ్ర, కేరళ, మైసూరు స్టేట్స్‌కు ప్రధాన ఏజెంట్లు

జనరల్ ఎలెక్ట్రిక్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, మద్రాసు-1.

బ్రాంచీలు: కోయంబత్తూరు, బెంగుళూరు, సికింద్రాబాద్.

మీ కుటుంబమునకంతటికి ఆరోగ్యమునకు ఆల్ విటోన్ ఉపయోగించుడు. ఉత్సాహము శక్తినిచ్చు ఆల్ విటోన్ లో ఆల్బుమెన్, కార్బొహైడ్రేట్లు, మీగడపాలు, కోకో చేర్చబడి యున్నవి. కాల్షియం ఎక్కువగా గలదు. వేడిగా లేక చల్లగా త్రాగినను చిక్కని రుచి. ఉత్సాహమునిచ్చు పానీయము.

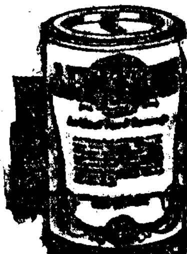

ALVITONE

ఆరోగ్య ఆహారపానీయము.

ఆల్ విటోన్ లాబొరేటరీస్, మద్రాసు-16

ఆంధ్రకు డిస్ట్రిబ్యూటర్లు: మెసర్సు స్వతంత్ర ఏజెన్సీస్
గాంధినగర్, విజయవాడ-2.

పరిస్థితులు...

(13-వ పేజీ తరువాయి)

పరిశుద్ధమైన పుడుపులు.

ఇప్పుడతను ఒక వుద్యోగి! సంపాదనపరుడు! అందుకే ఆ శీవి.

మూడేళ్ల క్రితం ఈ చిరువుకట్టమీదే నడచిపోయాడు తాను. కృంగిన మనస్సుతో నడిచి వెళ్లాడప్పుడు. ఎన్నో సందేహాలతో వేగిపోయాడప్పుడు. ఇప్పుడటువంటి ఆందోళన ఏమీ లేదు. తాను సంపాదిస్తున్నాడు. చేతినిండ డబ్బులున్నాయి. సంచీనిండా తినుబండారాలున్నాయి. సిగ్గు, బిడియం యిప్పుడు లేవు. తనకు ఎందుకుండాలి? తను పారిపోయి రావడం లేదుగా? చేత చిల్లిగవ్వ లేదే అన్న బాధ లేదుగా? తానుదొరలా వెళ్తున్నాడిప్పుడు.

ఇక మీదట-రాజక్క యింటికి వచ్చినా వెళ్లకూడదనుకున్నాడు అప్పుడు. కాని ఆ నిశ్చయం నాటితో సడలిపోయింది. సులభంగా చూడాలనిపించింది. వస్తే ఎంత? తను నెలరోజులుగాని కూర్చోబోవడం లేదు. ఒకటి రెండురోజులుండి వచ్చేస్తాడు.

ద్వారబంధం తగలకుండా వంగి యింట్లో పరికించారబడ్డాడు భాస్కరం. తలుపు ప్రక్క కూర్చుని లేసు అల్లుకుంటోన్న సుశీల 'అమ్మాయ్' అంటూ పులికిపడి లేచినిలబడి ఒకటిరెండు క్షణాల్లోనే అతన్ని గుర్తుపట్టి సిగ్గుతో తడబడుతూ వంటింట్లోకి వెళ్లి 'అమ్మాయ్ లే! అటుచూడు!' అంది.

"ఏమిటే? ఎవరూ?" అంటోంది రాజి.

"అబ్బబ్బబ్బ! నీకు నేను చెప్పలేనుతల్లీ. మరి...శంకరంబావ..."

'ఏమిటి? శంకరంబావనా?"

"కాదే! ఆయనగారి తమ్ముడుగారు."

'ఆఁ! భాస్కరమా? అది చెప్పడానికి యింతసిగ్గేమిటే నీకు?' అంటూ చంటి పాపను భుజాన వేసుకుని బయటకొచ్చింది రాజి.

రాజి ఇంకో బిడ్డను కన్నదని తాను విన్నాడు. వాడే కాబోలు వీడు!

"ఏం భాస్కరం! కంటికి కనిపించడమే గగనమైపోయిందా? రా! రా! బావున్నావా? రైల్వేలో ఎక్కడో ఉద్యోగం చేస్తున్నావంటగా? బందావి భయటనే శాంతి? మనిషి ఎంత మారిపోయావురా? మూడేళ్లయిపోతున్నైకదూ నిన్ను చూసి? ఒసేయ్! బావకు మంచినీళ్లు పట్రా. కూర్చో భాస్కరం. ఆకుర్చీలాగి కూర్చో. అంతా బాగున్నారా? 'సు వ్వొక్కడివే వచ్చావేమిటీ?..." ఈ ప్రశ్న పరంపరలో ఉక్కిరిబిక్కిరైపోయాడు భాస్కరం. తగిన

చదవాలి-సుఖపడాలి

దాంపత్య జీవితంలో బలహీనులయి, నాశనమయ్యేవారి నుద్ధరించుటకు ప్రముఖ డాక్టర్లు కనుగొన్న కొన్ని అమూల్య రహస్యాలు "జీవిత రహస్యాలు" పుస్తకంలో ఉన్నాయి. ఇంకా అందులో ఒకవంతు ధాతువుకు 80 వంతుల రక్తం నష్టమవుతుందనేది అబద్ధమని ఎలా నిరూపించారు, బీజాల వదులువల్ల ఫలితాలు, వాటిలో నొప్పులువల్ల, బుడ్డ వరిబీజాలు, సుఖవ్యాధులు రాకుండా తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు, దాంపత్య జీవితాన్ని ఆనందమయం చేసుకోవడానికి కనుగొన్న మార్గాలు, కుటుంబ నియంత్రణమార్గాలు, యింకా మీ జీవితంలో వెంటనే తెలుసుకోవలసిన అన్ని సంగతులు, "జీవిత రహస్యాలు" అనే ఈ తెలుగు పుస్తకంలో వున్నాయి. వెల రు. 3-50. పోస్టు ఖర్చు ఉచితం. ఇది క్రిందిచోటే దొరుకును. 'దేశసేవ ప్రచురణలు, అశోకనగరు, ఏలూరు, ఆంధ్రకు వ్రాస్తే వి. పి. పోస్టుద్వారామీకు పంపబడును.

SWASTI

సమాధానా లిస్తూ బూట్లువిప్పి డ్రాయరు క్రిందపడేశాడు.

సుశీల వెళ్ళి అలమరాలో మగ్గుతూన్న గ్లాసునుతీసి, కుండాల మీద తోమి, దాన్నిండా నీళ్ళు ముంచుకొచ్చి భాస్కరం దగ్గర నిలబడింది. ముగ్ధుడై ఆమెను ఆపాద మస్తకం చూస్తూ, నీళ్ళు పుచ్చుకోవాలన్న మాటే మరిచిపోయాడు భాస్కరం.

"నీళ్ళు తీసుకో భాస్కరం" అని రాజక్క అనేంతవరకు అలాగే వుండిపోయాడు.

ఖాళీగ్లాసు సుశీల చేతి కందిస్తూ 'అదిసరే గాని అక్కా! పిల్లలంతా ఏరీ?" అన్నాడు.

"బడికెళ్లారు. వొస్తారులే!" అంది.

భాస్కరం వచ్చాడన్న వార్త ఎలా తెలిసిందో గానీ, పదినిమిషాల్లో పిల్లలందరూ లోపలికి వచ్చిపడి, అతన్ని చుట్టుముట్టేశారు. అందరికీ పిప్పరమెంట్లూ, బిస్కత్తులూ, చాక్లెట్లూ అన్నీ పంచిపెట్టాడు. సాయంకాలం బాబు వచ్చాడు. కాని-బావను మునుపటిలా చెరువుగట్లు మీదికీ, సినిమా హోటల్లోకి పిలిచే ధైర్యం లేకపోయింది. అంతగా మారిపోయాడు బావ.

సాయంకాలం స్కూలునుంచీ శ్రీహరి బావ వచ్చాడు. అతనితో చాలసేపుమాటల్లో మునిగిపోయాడు "జాగ్రత్త భాస్కరం! అసలే రైల్వే వుద్యోగం! వుండవలసిన జాగ్రత్తలో నువ్వుంటే మంచిది. ఆరోగ్యం పాడు చేసుకోవద్దు. అయినా రెండువందల మైళ్ళ కవతల ఎక్కడో వున్నావే— హోటలుభోజనమే గామాలు! ఎన్నాళ్లుంటావ్ అలా?..."

రాజక్క చెప్పింది. 'సుశీలను బడినుంచి మాన్పించేశాం భాస్కరం! పెద్దమనిషై ఆరునెలలయిపోతోంది. ఏమిటోపో విపరీత కాలం! ముందు జాగ్రత్త మంచిదిగా! దాన్ని యింట్లో పెట్టుకొనివుంటే నాకు అన్నం కూడా మింగుడు పడనంటోందిరా నాయనా!..."

వాళ్ళమాటల్లోని అంతర్యమేమిటో యిట్టే గ్రహించేశాడు భాస్కరం. కోటబురుజుపై కెక్కి కూర్చున్నంత సంబరపడి పోయాడు.

అక్కడ మూడు రోజులున్నాడు. ఈ మూడు రోజుల్లోను సుశీలతోమాత్రం ఎక్కువ మాట్లాడలేదు. ఆమె ఏమేమో చేస్తుంది. తన ముందునుండే వెళ్తుంది. పొడి దగ్గు దగ్గుతుంది. పావడ అంచులు సవరించుకుంటుంది. దావాణి సరిజేసుకుంటుంది. తనవైపు అదేపనిగా చూస్తుంది. తనుమాత్రం ఏమీ చలించడు.

రెండోరోజు సాయంత్రం రాజమ్మ పకోడీలు చేసింది. ఒకప్లేటులో పకోడీలు పెట్టుకొని మంచినీళ్ళ గ్లాసుతో భాస్కరం దగ్గరికి వచ్చింది సుశీల. అతను చూడనట్లు బయటకు వెళ్ళిపోతూంటే తడబడుతున్న గొంతుతో అంది. 'ఇదిగో, ఇదిగో, బా..."

మనసులోనే నవ్వుకున్నాడు. తిరిగివచ్చి, పకోడీలు, గ్లాసు తీసి అందుకున్నాడు. ఆ 'బా_'కు బావ అని తాను అర్థం చెప్పుకున్నా, ఆమె 'భాస్కరం' అనబోయిందేమో? కాదు! బావ అనే అనబోయింది. 'బా'ను సరళంగానే పలికింది.

ఇప్పుడు ఎంగిలి కంచాల్లో గిన్నెల్లో వడ్డించడం లేదు. విస్తరాకులువేస్తున్నారు. తెల్లవారిపూట కాఫీ, టిఫినూయిస్తున్నారు. మూడురోజులూ వేడినీటి స్నానం ఎందుకీ మర్యాదంతా? తాను సంపాదన పరుడనే నా?...

మూడోనాటి ఉదయం సుశీలతో అన్నాడు. "ఇదిగో సుశీ! అమ్మతో చెప్పు నేను సాయంత్రం వెళ్ళిపోతున్నానని."

సుశీల ముఖం కుంచించుకు పోయింది. "సాయంకాలం వెళ్ళిపోతావా?" ఆ ప్రశ్నలో జాలియిమిడి పోయివుంది.

ఆమె కోసమైనా వుందామనుకున్నాడు. కాని తప్పదు. "ఔను!" అన్నాడు.

సుశీల పెరట్లోకి వెళ్లింది. వింటున్నాడు తాను.

"అమ్మా! సాయంత్రం వెళ్లిపోతార్ట!"

"ఎవరు?"

"బావేనమ్మా! సాయంత్రం వెళ్లిపోతానంటున్నాడు."

భాస్కరం హృదయం పులకించిపోయింది.

"సాయంకాలం వెళ్లిపోతానన్నావుటగా భాస్కరం?" అంటూ తడిచేతులను విదిలించుకుంటూ వచ్చింది రాజమ్మ.

"ఔనక్కయ్యా"

"ఏం? ఇంకో రెండురోజులుండి పోరాదుట్రా?"

"ఉహుఁ! వీల్లేదక్కయ్యా. వెళ్లాలి. లీవు అయిపోవచ్చింది."

రాజమ్మ బదులు పలుకలేదు.

ఆ మధ్యాహ్నం రెండు గంటలు పైబడ్డాక యిల్లంతా నిశ్శబ్దంగా వుంది. శ్రీహరిబావ, పిల్లలూ స్కూళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు. నట్టింట్లో చంటిబిడ్డను ప్రక్క నేసుకుని నిద్రపోతోంది రాజమ్మ. వసారలో బెంచీమీద పరుపు పరుచుకుని భాస్కరం నిద్రపోతున్నాడు.

సుశీల బెదురుగా చుట్టూ కలయజూచి తిన్నగా అతనిదగ్గరకు వచ్చి, తలవేపు కూర్చుంది. అతని ఉంగరాలజుత్తులోనికి వ్రేళ్ళుపోనిచ్చి అతని మొహంలోకి ఆప్యాయంగా చూసింది. ఆమెకళ్ళల్లో ఒక ప్రక్కగా నీళ్ళు పేరుకొంటున్నాయి. భాస్కరం వులికిపడి కన్నులు తెరిచాడు. సుశీల కనిపించింది. విస్తుపోతూ లేచి కూర్చున్నాడు. "ఏమిటి సుశీ! ఇక్కడ కూర్చు

రోజంతా శుభ్రముగా నుండుటకు

ఆకర్షణీయమైన సువాసన, బహు మెత్తని పొడి-మరే టాయిలెట్ పౌడరులోనూ లేనట్టి-చమట దుర్గంధమును, చర్మవ్యాధులను గలిగించు క్రిములను నిర్మూలించే లోకప్రసిద్ధ యిన జి-11* వీటిని గలిగియున్నప్పటికి గోద్రెజ్ టాయిలెట్ పౌడరు ఎక్కువ ఖరీదేమీ లేదు.

ఉక్కపోతనుండి వింకడైన శీఘ్ర విముక్తి గలిగించి చమటవల్ల చర్మము రేగుటను పోగొట్టును.... ఇది పసిబిడ్డలకు వరప్రసాదము!

గోద్రెజ్

టాయిలెట్ పౌడరు

దుర్గంధమును పోగొట్టును • సురక్షితమైనది • సువాసనగలది • శమనకరమైనది

సంపూర్ణ రక్షణకు నిండాల్ తో స్నానముచేసిన పిదప వాడండి.

(* పేటెంట్ హెగ్జాక్లోరోఫెన్

గోద్రెజ్ శ్రేష్ఠమైన సబ్బులను ఇతర టాయిలెట్టిలను తయారుచేయును.

పరిస్థితులు...

న్నావు!" అన్నాడు. ఆమె అతని మొహంలోనికి రెండు క్షణాలు చూసి, తలవంచుకొని కొంగుతో కళ్ళొత్తుకుంది.

"నా మీద కోపం పోలేదా బావా?" అంది.

కరిగి నీరైపోయాడు భాస్కరం. ఆమె రెండు చేతులూ అందిపుచ్చుకొని "నీ మీద నాకేం కోపం సుశీ? నువ్వేంచేశావని?" అన్నాడు

"నేను ఏమేమి చేశానో నీకు తెలుసు. బుద్ధితక్కువగా నిన్నెంతగానో బాధపెట్టి వుంటాను. ఇంకా అదంతా మరిచిపోలేదా బావా?"

ఆమె చేతులను తనగుండెల మీద వుంచుకుని "నీ మీద కోపమున్నా అదంతా ఎప్పుడో పోయింది. నిన్నిప్పుడు ద్వేషించడం లేదు. జాలిపడుతున్నాను. పిచ్చితలపులన్నీ విడిచిపెట్టేయి. నన్ను ఎన్నన్నా నా సుశీలే కదూ?" అన్నాడు.

"చెయ్యి విడువు బావా! అమ్మ చూస్తుంది. వెళ్లాలి" అంది.

ఆమె చేతులు విడిచేసి "సరే వెళ్ళు! ఇప్పుడు తప్పించుకొన్నా పెళ్ళినాటికి ఎలా తప్పించుకుంటావో చూస్తాను" అన్నాడు.

"అమ్మ పాపం. ఆశే! పెళ్ళినాటికి నెత్తెక్కి కూచుంటా."

"నెత్తెక్కి కూర్చుంటే కొప్పుబట్టి కిందికీడవనూ?"

కిలకిల నవ్వుతూ "పో బావా! మాటలు నేర్చుకున్నావు గానీ" అంటూ అతని చెక్కిలిని చురుక్కుమనిపించి, అక్కడినుండి వెళ్ళిపోయింది సుశీల.

వెల్లకిలా పడుకున్న భాస్కరం నవ్వుతూంటే, అతని కడుపు నవ్వుతో బాటు ప్రకంపించింది.

ఆసాయంకాలం అతను వెళ్ళిపోతూంటే సుశీల కన్నుల్లో దైన్యం తాండవించింది. అతను చెరువుకట్ట వెంబడే నడిచి రోడ్డుమీదికి వచ్చాడు. బస్సుకోసం ఎదురుచూస్తూ రోడ్డు ప్రక్కన చింతచెట్టు క్రిందవున్న రాతిపలక మీద కూర్చున్నాడు.

చింతకొమ్మ పైనుండీ జారి క్రిందపడిన ఊసరవెల్లి ఒకటి అతని దృష్టిని ఆకర్షించింది. తర్వాత అది నెమ్మదిగా తన పరిసరాలకు అనుకూలంగా రంగును మార్చుకుంది. ఈమార్పులో ఏదో వైచిత్ర్యం గోచరించిందతనికి. ఇది పోలికగా మానవనైజమంటే ఏమిటో తేటతెల్లంగా, అద్దంలో ప్రతిబింబంలా ప్రస్ఫుటమైంది.

రంగులన్నీ మనిషిలోనే వున్నాయి. వాటిని పరిస్థితులతోపాటు మార్చుకోగలడు మానవుడు. ఈ విషయం భాస్కరానికి అనుభవంలోనిదే. సుశీల, అక్క, బావ, పిల్లలూ తానూ అందరూ ఇలా మారిపోగలరని తానేనాడైనా వూహించాడా?...భాస్కరం ఈ విధంగా—పరిస్థితులకు అనుబంధంగా రూపుదేరిన పరిణామాలను గూర్చి ఆలోచించుకుంటున్నాడు.

ఇంతలో బస్సు వచ్చి ఆగింది. కొంత భాస్కరం బస్సులో జొరబడ్డాడు. సీటులో పొందిగ్గా కూర్చుని, తన కోరమీసాలను మెలిపెట్టుకుంటూ, బస్సు స్వగ్రామపు పొలిమేరల్లోకి వచ్చేలోగానే, తన పెళ్ళిని గురించి తీయటి కలల ఒకటి కనేశాడు భాస్కరం. ★

[illegible] ఆహారపానీయం
విటమినులతో శక్తివంతమైనది
వేడినీటిలో కలిపి, త్రాగండి
పాలుగాని, పంచదారగాని
అనవసరం
శ్రీ గణేశ్ రామ్ & కంపెనీ, మద్రాసు-1.
స్టాకిస్టులు అన్నిచోట్లా కొనగలరు.

మీ ఇంటిని సంగీతముతో కలకలలాడేలా చేయుటకు
తక్కువ ధరలో ఒక సొగసైన నేషనల్-ఎక్కో రేడియో

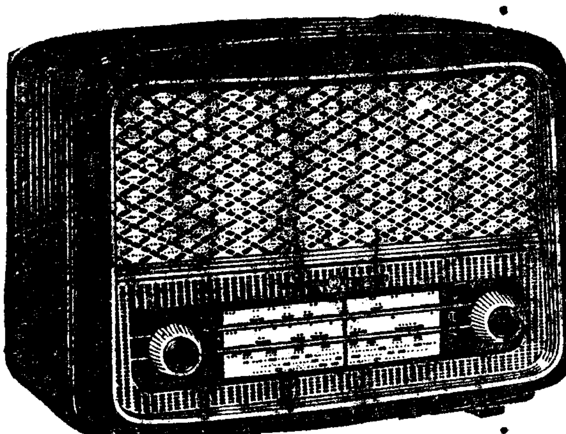

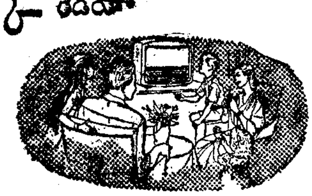

అందమైన నేషనల్-ఎక్కో రేడియో మోడలు-717 పెట్టుకొంటే మీ యిల్లు సంగీతముతో కలకలలాడుతూ ఉంటుంది! ఈ మోడలు, ఏసి/డిసి కరెంటుమీద పనిచేసేదిగా మరియు డ్రై బ్యాటరీమీద పనిచేసేదిగా, రెండు రకములతో దొరకుతోంది.
తక్కువ ధరలో దొరకే యీ మోడలు, రేడియో ప్రసారములను దివ్యముగా వినిపించును మరియు ఏళ్లతరబడి చక్కగా పనిచేయును. దీనితో ఒక సంవత్సరము గ్యారంటీ యివ్వబడుతుంది. త్వరలోనే మీ దగ్గరలోనున్న ఏ నేషనల్-ఎక్కో వ్యాపారివద్దనైనా దీనిని పెట్టమని వినండి!

మోడలు 717 : బంగారు రంగు తాపడముతో మరూన్ రంగు ప్లాస్టిక్ క్యాబినెట్. మోడలు యు-717: 5 వాల్వులు, 3 బ్యాండుల ఏసి/డిసి సెట్. మోడలు బి-717: 4 వాల్వులు, 3 బ్యాండుల డ్రై బ్యాటరీ సెట్.
రు. 250/- స్థానిక పన్నులు అదనము

నేషనల్-ఎక్కో రేడియోలు శ్రేష్ఠమైనవి...
అవి 'మాన్‌సూనైజ్' చేయబడినవి

జెనరల్ రేడియో & అప్లయన్సెస్ ప్రైవేట్ లి.
ఒపేరా హౌస్, బొంబాయి 4 • 3 మదన్ స్ట్రీట్, కలకత్తా 13
1/18 మౌంట్ రోడ్, మద్రాసు • 36/79 సిల్వర్ జూబ్లీ పార్క్
ఫ్రేజర్ రోడ్, పాట్నా రోడ్, బెంగుళూరు-హౌగ్గియాన్ కాంతి.
చాందినీచౌక్, ఢిల్లీ.
GRA